

ΓΕΝΙΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

θήκον χαράσσοντος, συντελοῦμεν αὐτὰς παρατηροῦντες ὅτι κατὰ κριτικὸν τινα ὁ Πενὰν δὲν εἶχε καθολοκλήριον τὴν ὄψιν ἢ τὰ συγγράμματα καὶ ὁ βίος αὐτοῦ εἶδει νὰ σχηματισθῇ αὐτῷ. Τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, ὃ φαντάζεται τις διαπεπλασμένον ὑπὸ τοῦ αὐτονοικοῦ σκεπτικισμοῦ, διέκρινε μᾶλλον ἢ ροπή τῆς Θεολογίας τοῦ Βερανζέρου, ὃν τοσοῦτον ἠδέως ἐσκώψε. Πράγματι δὲ ὁ ἐκ τῶν ἔργων σχηματίσας ἰδεάν περὶ τῆς μορφῆς τοῦ ἀνδρός, βλέπων αὐτὸν οὐδαμῶς ἀνεγνώριζεν αὐτόν· διότι μὲθ' ὅλας τὰς περιπετείας αὐτοῦ ἦν εὐθυμὸς καὶ εἶχε τὸ μειδίαμα ἐπὶ τῶν χειλέων, εἶχε τὴν ὄψιν μᾶλλον ραβδελυκὴν.

«Ἐπιθυμῆτε, ἔλεγε ποτε, νὰ μάθωτε τὸ μυστήριον τῆς εὐθυμίας μου; Λοιπὸν θὰ σὰς τὸ εἶπω· εἰμὶ λίαν εὐθυμὸς, διότι ἐν πρώτοις ὀλίγον διασκεδάσας ἐν τῇ νεότητί μου, ὑπὸ τὴν ἐποψὴν ταύτην, ἐτήρησα πᾶσαν τὴν δροσερότητα τῆς φαντασίας, ἔπειτα, ὅπερ καὶ σοβαρώτερον, εἰμὶ εὐθυμὸς, διότι εἰμὶ βέβαιος ὅτι ἐξετέλεσα ἐν τῷ βίῳ μου ἀγαθὴν πράξιν. Εἰμὶ περὶ τούτου βέβαιος. Δὲν θὰ ἐζητοῦν δὲ ὡς ἀνταμιοῖδὴν ἢ νὰ ἐπαναρχίσω».

Καὶ ἵδην καταλήγομεν δι' οὗ ἠρξάμεθα, διὰ τοῦ θαυμασμοῦ τοῦ ἐξόχου μύστου τοῦ ἑλληνικοῦ πνεύματος πρὸς τὴν Ἑλλάδα, ὅστις ἐν τοῖς συγγράμμασιν αὐτοῦ καὶ ἐν λόγοις καὶ διατριβαῖς πολλαῖς ἐπλάξε διὰ τῆς μελιγρύτου αὐτοῦ γλώσσης τὸ ἐγκώμιον αὐτῆς, καὶ ἀνακηρύσσων καὶ αὐτὸς ὑπερτάτην τιμὴν τὸ τιμᾶσθαι ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων, διότι μόνοι αὐτοὶ ἠδύναντο νὰ ὦσι δίκαιοι κριταί· αὐτοὶ οἱ μῦσται τοῦ ἀληθοῦς, τοῦ καλοῦ, τοῦ ἀγαθοῦ, ὑπερήφανον δὲ τίτλον προὔβαλλε ἐν τῷ λόγῳ αὐτοῦ τῆς ὁμοιοῦς τὸν τοῦ καλὸς κάγαθος, οὗ ἑλληνιστὶ προφερομένου, ἐπέφερεν: «Oh! que voila des mots admirables!» Καὶ ἐπὶ τοῦ Πενὰν δὲ, ὁμολογῆσουσιν ἐκ τοῦτων πάντες, ἢ τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων ροπή μεγίστη ἐγένετο καὶ τὸ αἰσθημα τοῦ καλοῦ, ὅπερ τοσοῦτον ἀνεπτυγμένον εἶχε, δι' αὐτῶν ἐτρόφη. Ἦν μέγας ὁ Πενὰν καὶ ἐθαύμαζε τοὺς μεγάλους, ἀνεγνώριζεν ὅτι ὑπερτέρῳ μεγαλειότης τῆς τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων οὐδεμία ὑπῆρχε, τῶν πάντων δανειῶν παρ' ἐκείνων ὄντων. Φαινότατον δὲ τὸν θαυμασμὸν αὐτοῦ κατέδεικνεν, ὁ τοῖς Ἑλλήνοι συγγενὴς κατὰ πνεῦμα διὰ τῆς θεραπείας τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων, τὴν χαρίεσσαν θυγατέρα αὐτοῦ δοῦς Ἑλληνί, τῷ προσφιλῆϊ ἡμῶν κ. Ἰωάννῃ Ψυχάρῃ, ὑφηγητῇ τῶν ἑλληνικῶν ἐν τῇ σχολῇ τῶν Ἀνωτέρων Σπουδῶν ἐν Παρισίῳ, οὗτω δὲ συνέδεσεν ἐτι μᾶλλον τοὺς πρὸς τοὺς Ἑλλήνας συγγενικοὺς αὐτοῦ δεσμούς.

Συγγράμματα τοῦ Πενὰν.—Histoire comparée des langues sémitiques (1847)· Eclaircissements tirés des langues sémitiques sur quelques points de la prononciation Grecque (1849)· De l'étude de la langue grecque au moyen âge (1849, couronné)· Averrhoès et l'averroïsme (1852)· Etudes d'histoire religieuse (1857)· De l'origine du langage (1857)· le livre de Job, traduit de l'hébreu, précédé d'une étude sur l'âge et le caractère du poème (1859)· Nouvelles considérations sur le caractère général des peuples sémitiques et en particulier sur leurs tendances au monothéisme (1859)· Essais de morale et de critique (1859)· Cantique des cantiques, traduit de l'hébreu, avec un étude sur le plan, l'âge et le caractère du poème (1860)· De la part des peuples sémitique dans l'histoire de la civilisation (1862)· la Chaire d'hébreu au Collège de France (1862)· Vie de Jesus (1863) les Apôtres (1866)· Saint Paul (1869)· Trois inscriptions phéniciennes (1864)· Mission de Pénicie (1864)· Nouvelles observations d'épigraphie hébraïque (1867)· Sur les inscriptions hébraïques des synagogues de Kefr-Bereim, en Galilée (1867)· Rapport sur les progrès de la littérature orientale et sur les ouvrages relatifs à l'Orient (1868)· Questions contemporaines (1868)· la Monarchie constitutionnelle en France (1870)· Réforme intellectuelle et morale (1871)· Antichriste (1873)· Dialogues et Fragments philosophiques (1876)· Spinoza (1877)· Les Evangiles (1877)· Callibau suit de la Tempête de Shakespeare (1878)· Melanges d'histoire et de voyages (1878)· L'Eglise chrétienne (1879)· Marc Aurèle (1882)· Souvenirs d'enfance et de jeunesse (1883)· Nouvelles études d'histoire religieuse (1884)· Histoire du peuple d'Israel (1888). Πλὴν δὲ τούτων ἐξηκολούθησεν εἰτα δημοσιεύων μελέτας ἐν τῇ Revue des deux Mondes, ἃς εἶτα καὶ ἰδίᾳ ἐξέδιδεν.

O. A.

— Κατὰ τὸν προτεχῇ ἀπρίλιον γενήσεται ἐν τῷ μεγάρῳ τῶν Ἱοναίων Τεχνῶν ἐν Βρυξέλλαις διεθνὴς ἐκθεσις τοῦ παλαιοῦ καὶ νεωτέρου τοῦ τύπου ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεως αὐτοῦ μέχρι σήμερον.

— Ὁ γραμματεὺς τοῦ ἐν Παρισίοις πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν ἑλληνικῶν σπουδῶν ἐν Γαλλίᾳ Συλλόγου κ. Παῦλος Girard τὴν ἐτήσιαν αὐτοῦ ἐκθεσὶν τῶν πεπραγμένων τῷ Συλλόγῳ καὶ τῶν διαγωνισμάτων κατήρξατο δὲ ἐνθουσιῶδους ἐγκωμίου τοῦ αἰδίου τοῦ ἔθνους εὐεργέτου Κωνσταντίνου τοῦ Ζάππα. Ὡς γνωστὸν ὁ ἀείμνηστος ἀνὴρ ἔδρυσεν νέον βραβεῖον ἐν τῷ Συλλόγῳ ἐκ χιλίων φράγκων ἐφ' ᾧ σκοπῷ καὶ τὸ τοῦ κ. Χρηστάκη Ζωγράφου καὶ ἰδίᾳ πρὸς προαγωγὴν τῶν βυζαντινῶν μελετῶν. Κατὰ τὴν ἐκθεσὶν τοῦ κ. γραμματέως, ἦν πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν ἔχομεν, τὸ βραβεῖον τοῦ Ζάππα ἀπενεμήθη τοῖς κ.κ. Auvray καὶ Tougard ἐπὶ τῇ ὑποβληθείσῃ ὑπ' αὐτῶν Μικρὸν Κατήχησιν Θεοδώρου τοῦ Στοδίτου, μοναχοῦ τοῦ Θ' αἰῶνος. Ἡ κατήχησις αὕτη, ἥτις εἶνε συλλογὴ τῶν πρὸς θρησκευτικὴν καὶ ἠθικὴν διδασκαλίαν γραφέντων ὑπὸ τοῦ Θεοδώρου τοῦ Στοδίτου, ἐκδίδεται νῦν ὑπὸ τῶν βραβευθέντων, διορθωθεῖσα ἐκ χειρογράφων ἀποκειμένων ἐν τῇ Ἑθνικῇ τῶν Γάλλων Βιβλιοθήκῃ.

— Ὁ Διδάκτωρ Weinek τοῦ μετεωροσκοπεῖου τῆς Πράγας ἔγραψε πρὸς φίλον αὐτοῦ ἐν Λονδίῳ ὅτι ἐπέτυχεν φωτογραφικοῦ δοκιμίου τῆς σελήνης διαμέτρου 3 μέτρων, ἐφ' οὗ διακρίνονται ἱκαναὶ γραμμαὶ ὑποτιθέμεναι ὡς ποταμοί. Τοῦτο οὐδαμῶς δέον νὰ ἐκληφθῇ ὅτι ὁ κ. Weinek φρονεῖ ὅτι ἀνεκάλυψε ποταμούς, ὡς ἔγραψε τὸ «Figaro», καὶ ἐπομένως ὕδωρ ἐπὶ τῆς Σελήνης, ἀτυμσφαίραν κτλ., διότι, καθὰ ἐλέγχθη ἡμῖν, αἱ γραμμαὶ, αἵτινες ἔχουσι σχῆμα ποταμῶν φαίνονται παριστώσαι ξηρὰς κοίτας ποταμῶν, ὡς οἱ διάφοροι κῶνοι ἐσθεσμένα ἡφίσταται. Τὸ ἀπτρονομικὸν περιδικόν, ὅπερ ὁ διάσημος Φλαμαριὼν ἐκδίδωσι δημοσιεύει τὸ δοκίμιον καὶ διασαφῆσαι.

— Κατὰ τὴν «Dattly Graphic» ἡ ὁσημέραι ἐξάπλωσις τῆς χρήσεως τῆς ἀκάπνου πυρίτιδος συνετέλεσε εἰς τὴν σημαντικὴν αὐξήσιν τῆς τιμῆς τῆς κάμφορας, ὡς γίνεται χρῆσις ἐν τῇ παρασκευῇ τῆς πυρίτιδος ταύτης.

— Λόγος γίνεται περὶ συγκροτήσεως κατὰ τὸ ἔαρ τοῦ 1894 διεθνούς ἡλεκτρικῆς ἐκθέσεως ἐν Μιλάνῳ.

— Ἐπεψηφίσθη ὑπὸ τοῦ Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου νέος κανονισμὸς τῆς κεντρικῆς ἐκπαιδεύτ. ἐπιτροπῆς τῶν πατριαρχείων, ὅστις καὶ προσεχῶς ἐκδίδεται.

— Ἡρξάτο ἐν Ἀθήναις ἐν τῷ τυπογραφείῳ Ἰγγλέση ἡ ἐκτύπωσις τοῦ β' τόμου τοῦ Εὐριπίδου ὑπὸ Δ. Βερανζέρου, ἡ τοῦ τοῦ ε' τῆς Ζωγραφείου Ἑλληνικῆς Βιβλιοθήκης, ἥτις τῇ ἐπιστολῇ τοῦ παρ' ἡμῖν Ἑλληνικοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου ἐκδίδεται, χορηγία δὲ τοῦ κ. Χρηστάκη Ζωγράφου. Δράματα τοῦ β' τόμου· Ἰκέτιδες, Βάκχαι, Μήδεια, Ἴων, Ἰππόλυτος. Περὶ τῆς Ζωγραφείου βιβλιοθήκης θὰ ἐπανέλθωμεν.

— Πλὴν τοῦ ἄρτι δημοσιευθέντος προγράμματος τοῦ Καραπανείου ἀγῶνος ἐν τῷ Ἑλληνικῷ Φιλολογικῷ Συλλόγῳ πρὸς σύνταξιν ἀναγνωστικῶν τοῦ β', γ' καὶ δ' ἔτους τῆς δημοτικῆς σχολῆς εἰσὶν ἐκδιδόμενα προγράμματα τοῦ αὐτοῦ ἀγῶνος πρὸς σύνταξιν Γραμματικῆς, Ἑλληνικῆς Ἱστορίας καὶ Στοιχείων Φυσικῆς καὶ Χημείας. Ἐβραβεύθησαν δὲ μέγας τοῦ νῦν ἐν τῷ ἀγῶνι τούτῳ Κλεῖς ἀναγνώσεως, Γεωγραφία, Ἀριθμητικὴ καὶ Ἰερὰ Ἱστορία.

— Ἡ πρὸς διοργάνωσιν τῆς ἐκθέσεως τοῦ Σικάγου ἐπιτροπὴ προσεκάλεσε τοὺς κ. κ. Μασσινὲ καὶ K. Saint-Saëns, γάλλους διαπρεπεῖς μουσουργούς. ὅπως μετὰσχῶσι τῶν τελεσθησομένων κατ' αὐτὴν μουσικῶν ἐορτῶν. Οἱ δύο Γάλλοι συνθέται θὰ διευθύνωσιν ἐν ταῖς συναυλαῖς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων αὐτῶν.

— Ἐσχάτως ἀπεβίωσεν ἐν Παρισίοις ὁ Βίκτωρ Wilder κριτικὸς τοῦ δράματος καὶ τῆς μουσικῆς, μεταφραστὴς δὲ τῶν ἔργων τοῦ Βάγνερ.

— Τῇ 12 ἰσταμένῳ ἐκηρύχθη ἡ λήξις τοῦ ἐν Μιλάνῳ φιλολογικοῦ καὶ καλλιτεχνικοῦ συνεδρίου. Κατὰ ταύτην ὁ κ. Μαρτίνης, ὑπουργὸς

ἐπὶ τῆς δημοσίας εκπαιδεύσεως, ἡδυχρίστητε τοῖς μέλεσι τοῦ συνεδρίου ἐπὶ ταῖς μελέταις καὶ προπαθείαις αὐτῶν. Ἐπίσης ἡδυχρίστητε τοῖς γάλλοις ἀντιπροσώποις, ὅτι συμμετέσχον τῶν ἐργασιῶν τοῦ συνεδρίου. Οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν διαφόρων χωρῶν ἐξέφρασαν εἰς τὰς εὐχαριστίας αὐτῶν τοὺς συναδέλφους αὐτῶν Ἰταλοὺς ἐπὶ τῇ γενομένῃ αὐτοῖς ἀδελφικῇ δεξιώσει.

— Ὡς γνωστὸν τῇ ἐπιούσῃ τετάρτῃ 30/12 ὁκτωβρίου ὄρισται ὅπως ἐορτασθῇ ἐν Νέα Ὑόρκῃ ἡ τετρακοσιετηρὴς τῆς ἀνακαλύψεως τῆς Ἀμερικῆς. Μεγάλαι γίνονται ἐπὶ τούτῳ προετοιμασίαι ἵνα ὅσον οἷον μεγαλοπρεπῶς πανηγυρισθῇ ἡ ἐπέτειος τῆς ἀποβάσεως τοῦ Χριστοφόρου Κολόμβου εἰς Ἀμερικὴν. Τὸ σπουδαιότερον δὲ μέρος τοῦ προγράμματος ἔσται ἀναμφιβόλως ἡ μεγάλη ἱστορικὴ συνοδία, ἣτις θὰ περιέλθῃ τὴν πόλιν τῇ ἐσπερᾷ. Πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τῶν θεατῶν θὰ παρελάσῃ οὕτως εἰπεῖν, ἅπαντα τὰ ἱστορικὰ γεγονότα ὅσα συνδέονται τῷ Κολόμβῳ καὶ τῇ ἀνακαλύψει τοῦ Νέου Κόσμου καὶ ὅσα πρὸ αὐτοῦ καὶ μετὰ τὴν ἀνακάλυψιν ἐγένοντο. Ἐρχοῦν δὲ θὰ εἶνε βεβηλῶς τὸ ἄρμα τῆς Ἐλευθερίας περιστοιχιζόμενον ὑπὸ προσώπων διακεκριμένων, φανερόντων τὰς διαφόρους χώρας, αἱς ὀφείλει ἡ Ἀμερικὴ τὸν αὐτῆς πολιτισμόν. Θὰ παρελάσῃ δὲ πλὴν τῶν ἐρευνητῶν τῆς Ἀμερικῆς καὶ ὁ Οὐάσιγκτων, περιβαλλόμενος ὑπὸ πάντων τῶν προσδρων τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν μέχρι τοῦ Γκράν. Δὲν θὰ λείψῃ δ' ἀπ' αὐτῆς καὶ ὁ Ἐδισσων μετὰ τοῦ ἡλεκτριτισμοῦ αὐτοῦ.

— Ὁ διάστημα ἐρευνητῆς τοῦ Βορείου πόλου F. Nansen προετοιμάζεται πρὸς νέαν ἐκδρομὴν εἰς τὸν Βόρειον Πόλον. Περὶ αὐτῆς δ' ἐποιήσατο ἐν Κοπεγχάγῃ διήλξις, ἐν ᾗ πρὸς τοὺς ἄλλους ἐδήλωσεν ὅτι ἡ ἐκδρομὴ του διαρκέσει περὶ τὰ δύο ἔτη. Καλὸ ταξίδι!

— Ἡ ἐπιτροπὴ τῶν ἐπιστημῶν (φυσικῆς καὶ χημείας) τῆς Κοπεγχάγης καὶ ὁ χημικὸς Jacobsen Carlsberg διοργανίζουσι συνδρομὰς ὅπως προσερχθῇ τιμητικὸν μεταλλίον τῷ Μεγάλῳ Pasteur ἐπὶ τῇ ἐδομηκοστῇ ἀμφιτερίδι τῆς γεννήσεως αὐτοῦ, ἀγομένη τῇ 15/27 προσεχούσας δεκεμβρίου.

ΠΟΙΚΙΛΑ.

Τὸ νέον ἔτος παρ' Ἰουδαίους.—Γνωστὸν ὅτι τὴν τετάρτην 9]21 7θρίου κατὰ τὴν δόξιν τοῦ ἡλείου ἤρξατο τὸ 5653 ἔτος ἀπὸ κτίσεως κόσμου κατὰ τὴν ἰουδαϊκὴν χρονολογίαν. Τὸ χωρίον ἐκεῖνο τῆς Γραφῆς, ἐπὶ τῇ βίβει τοῦ ὁποίου ἐορτάζεται ἡ πρώτη τοῦ ἔτους παρ' Ἑβραίων εἶναι τοῦ ἔτους: «Καὶ τῷ μηνὶ τῷ ἐβδομῷ μιξ τοῦ μηνὸς ἐπὶ κλητος ἀγία ἔσται ὑμῖν· πᾶν ἔργον λατρευτὸν οὐ ποιήσετε, ἡμέρα σημασίας ἔσται ὑμῖν» (Ἀριθμ. ΚΘ' 1).

Τὰ θρησκευτικὰ τῆς ὑπὸ τοὺς Ἀγγλους Ἰνδικῆς.—Ἐκ τῆς τελευταίας στατιστικῆς προκύπτουσι περὶ τῶν ἐν τῇ βρετανικῇ Ἰνδικῇ θρησκευτῶν αἱ ἐξῆς ἐνδιαφέρουσαι λεπτομέρειαι:

Ἐκ τοῦ ὅλου πληθυσμοῦ τῶν 287 ἑκατ. κατοίκων ὁ Ἰνδιστὸς περιλαμβάνει 207 ἑκατ. Ἡ λατρεία τῆς Φύσεως εἶναι κοινοτάτη παρὰ τοῖς τραχυτέροις φύλοις. Τὸν Ἰσλαμισμόν ἀντιπροσωπεύουσι 57 ἑκατ., τὸν Βουδισμόν 7 ἑκατ. καὶ τὸν Χριστιανισμόν μόνον 2,250 χιλ. Ἐπάρχουσι πρὸς τούτους 17,180 Ἰουδαῖοι, οἱ δὲ Παρσὶ συμποσύνται ἐν ὅλῳ εἰς 89,887. Οἱ Θεῖσταί οἱ Ἀγностικοὶ καὶ τοιοῦτοι ἀνέρχονται μόνον εἰς 89. Οἱ Βράχμοι ἦτοι καθηγηταὶ τοῦ ματερρυθμισμένου Ἰνδισμού, ἀριθμοῦσι μόνον 4301 ἐνῷ νεωστὶ ἰδρυθεῖσα αἵρεσις τῶν Ἀρίων ἀντιπροσωπεύεται ὑπὸ 400 περίπου ὁπαδῶν. Λαμβανόμενου ὅπ' ὅλην τοῦ συγκριτικῶς ὀλιγοχρονίου διαστήματος ἀπὸ τῆς εἰς Ἰνδικὴν εἰσαγωγῆς τοῦ χριστιανισμοῦ, τὸ γεγονός ὅτι ἡδὴ ὁ χριστιανικὸς πληθυσμὸς ἀρίθμει 1/10 τῶν ὅλων κατοίκων μαρτυρεῖ ὅτι ἡ ἐπιτυχία αὐτοῦ φαίνεται ἀξιοσημείωτος.

Αἱ δελῆναι τοῦ Διός.—Ἡ «Σαββατιαία Ἐπιθεώρησις» ἐδήλοσεν ἄρθρον περὶ τῶν σεληνῶν τοῦ Διός, ἐκφράζουσα τὴν ἰδέαν ὅτι πιθανόν νὰ εἶναι κατωκήμενοι οἱ δορυφόροι ἐν τούτῳ δὲ ποιουμένη λόγον περὶ τῆς ἀνακαλύψεως νέας καὶ ἀρχικῆς σεληνῆς τοῦ Διός, λέγει: «Ὁ Ζεὺς καὶ αἱ τέσσαρες σεληναὶ αὐτοῦ ἀποτελοῦσι σύστημα τὸσοῦτον πλῆρες καθ'

ἐαυτό, τοσοῦτον συμμετρικόν, συνδέονται δὲ μετ' ἀλλήλων διὰ τοσοῦτον ἰδιαίτερον δυναμικῶν σχέσεων, ὥστε ἡ παρουσία καὶ ἄλλου μέλους φαίνεται πως ἐπιδομική· ἐν τούτοις ἐβεβαιώθη ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ Βαρνάρδου, ἡ ἐπιδεδιότης καὶ διορατικότης τοῦ ὁποίου ὡς παρατηρητοῦ οὐδεμίαν βλάβην καταλείπουσιν ἀμφιβολίαν ὡς πρὸς τὴν γνησιότητα τῆς ἀνακαλύψεως. Ἀπορὸν μάλιστα πῶς ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον ἀνεβλήθη ἡ ἀνακάλυψις αὕτη. Ἡ πέμπτη σεληνὴ φαίνεται ὡς σμικρότατον φωτεινὸν σημεῖον, ἦτοι ὡς ἀστὴρ 13ου μεγέθους, τελῶν τὴν περιστροφὴν αὐτοῦ εἰς 17 1/2 ὥρας ἐγγύτατα τοῦ μεγάλου σώματος τοῦ Διός. Ἡ κατὰ 112,000 μίλια ἀπόστασις αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ κέντρου τοῦ Διός, δίδει ἀπόστασιν ἐκ τῆς ἐπιφανείας αὐτοῦ 26,000 μιλίων, ὁ νέος λοιπὸν δορυφόρος ἐμφανίζεται ἥπαξ ἐν διαστήματι 9 ὥρων.

Ἡ τροφὴ καὶ ἡ φωνή.—Μουσουργὸς τις ἐκτίθησιν ὅτι οἱ λιγυρὰν ἔχοντες φωνὴν εἶναι σπάνιοι ἐν χώραις, ὅπου ἐπικρατεῖ δίαίτια ἐξ ἰχθύων καὶ κρέατος καὶ ὅτι ἡ φωνὴ ἀποβάλλει τὸν τόνον αὐτῆς καθόσον αἱ οἰκογένειαι, πλουτίζουσαι, αὐξάνουσι τὴν ποσότητα τοῦ καταναλισκόμενου κρέατος. Ἡ Νεάπολις καὶ ἡ Γενουή, ὅπου πολλοὶ τρώγονται ἰχθύς, ὀλίγους παρέχουσιν ἰταλοὺς ἀοιδούς· αἱ δὲ γλυκεῖαι φωναὶ ἐν Ἰρλανδίᾳ ἀπαντῶσιν ἐν τῷ ἀγροτικῷ πληθυσμῷ μᾶλλον ἢ ἐν ταῖς πόλεσιν. Ἐν Νορβηγίᾳ τοσοῦτοι καταναλίσκονται ἰχθύς, ὥστε δὲν δημιουργοῦνται ἀοιδοί, ἀλλ' ἡ Σουηδία εἶναι τόπος σίτου καὶ ἁμμάτων. Τὰ σαρκόδορα πτηνὰ κοάζουσιν ὡς οἱ βάτραχοι, τὰ δὲ σιτοφάγα ψάλλουσιν. Ἐν τούτοις λεπτομερεστέρᾳ ἐξέτασις δὲν ἐπικυροῖ πάντοτε τὰ ἀνωτέρω ἐκτιθέμενα. Ἡ Ἰουλιὰ Γρίτζη ἦτο ἰδιαζόντως κρεοφάγος· ἀλλ' ἡ φωνὴ αὐτῆς σπανίαν εἶχε λαμπρότητα καὶ ὅτε ἀπέκαμνεν ἔτρωγε συνήθως ἰχθύς, ἵνα νέαν εἰς ταύτην παρὰσχῃ ζωηρότητα. Ὁ κοινὸς ὄνος δὲν εἶναι σαρκόφάγος, ἡ φωνὴ ὅμως αὐτοῦ εἶναι κατωτέρα τῆς τοῦ λέοντος.

Ὅραμα καὶ προειδοποιήσις θανάτου.—Παρίεργον ἐπεισόδιον, ἐσχάτως γενόμενον, ἀφηγήθη κύριός τις, εἰς ὃν τὰ πλεῖστα τῶν προσώπων, περὶ ὧν πρόκειται εἶναι προσωπικῶς γνωστά.

Νεαρὰ κόρη, ἀδελφὴ τοῦ κ. Α. ἱκανῶς σπουδαίου καλλιτέχνου, ἡ οἰκογένεια τοῦ ὁποίου κατοικεῖ ἐν Τορόντῳ τῆς Ἀμερικῆς, κατελθούσα πρῶταν τινὰ ἵνα προγευματίσῃ, ἀφηγήθη ἰδιαίτερον ὄραμα, ὅπερ τότε μερίζονα ἐνεποίησεν αἰσθησιν ἐπὶ τοῦ πνεύματος αὐτῆς, ὅσῳ ἦτο εἰθιμμένη εἰς ὕπνον ὅλως ἀτάραχον. Εἶδε ὅλην τὴν φίλην αὐτῆς, δεσποινίδα Μ. Κ., συνομήλικα αὐτῇ κόρην, κατερχομένην ὡς ἐν ταραχῇ καὶ ἐν βίᾳ τὴν κυριωτέραν ὁδὸν τοῦ Τορόντου, κατόπιν δὲ καὶ τὴν νύμφην αὐτῆς. Ἡ φίλη αὐτῆς ἔφερε στολὴν, οἷα ἡ ἐν γάμῳ ἡ χορῶ φερόμενη, εἶχε δὲ ἄνωθι πορτοκαλλέας ἐν τῇ κόμῃ καὶ ἐν τῇ στολῇ. Ἀδιάβροχον ἐπανωφόριον ἦτο ἐρριμμένον ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς καὶ τῶν ὤμων αὐτῆς, προφανῶς ἐν βίᾳ χρησιμοποιοῦσιν ἐλλείψει ἄλλου προχείρου. Ἡ δεσποινὶς Μ. Κ. κατήρχετο τὴν ὁδὸν μετὰ μεγάλῃς ταχύτητος, μέχρις ὅτου, φθάσασα εἰς τὸ τέμας τοῦ τροχιοδρόμου, ὥλισθησεν ἐν τῇ βίᾳ αὐτῆς καὶ ἔπεσεν ἐν τῷ βορβόρῳ· ἐγερθεῖσα ὅμως πάλιν ἐξηφανίσθη ἀπὸ τῶν ὁμμάτων τῆς φίλης αὐτῆς ἐν μέσῳ πλήθους προσώπων, εἰσερχομένων εἰς τὴν τροχιοδρομικὴν ἄμαξαν. Τοῦτο ἦτο τὸ ὄνειρον· βραδύτερον ἡ οἰκογένεια Α. ἐπληροφόρηθη ὅτι ὁ κ. Ι., θετὸς πατὴρ τῆς δεσποινίδος Μ. Κ., ἀπέθανεν αἰφνιδίως ἀκριβῶς πρὸ τῆς 4ης ὥρας τῆς πρωίας ἐκείνης, πεσὼν ἐκ παρὰβύρου τοῦ ξενοδοχείου, ἐν ᾧ κατώκει καὶ ὅπερ ἀπείχε μίλια τινὰ τοῦ Τορόντου· ὁ πατὴρ οὗτος ἦτο ἔμπορος, ἡ δὲ θετὴ αὐτοῦ κόρη, ἡ φίλη τῆς δεσποινίδος Α., ἣτις εἶχε μεταβῇ εἰς χορὸν, ὑποστρέψασα βραδέως εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς, εἶδεν ἐκεῖ τηλεγράφημα, ἔσπευσεν νὰ προφθάσῃ τὴν ἀναχωροῦσαν τροχιοδρομικὴν ἄμαξαν, ἵνα μεταβῇ εἰς τὸν τόπον τοῦ δυστυχήματος, καὶ ἔφερεν ἀκριβῶς τὴν στολὴν, μεθ' ἧς ἐφάνη καὶ ἐν τῷ ὄνειρῳ.

Ἡδὴ ἔρχεται τὸ δεύτερον τμήμα τῆς ἀφηγήσεως. Εἰς ἀπόστασιν μιλίων τινῶν ἐκ τῆς πόλεως, ἐν ᾗ ὁ κ. Ι. εἶρε τὸν θάνατον, ὑπῆρχε μεμονωμένη ἑπαυλις, τηρουμένη ὑπὸ γυναικὸς μετὰ τοῦ υἱοῦ καὶ τῆς θυγατρὸς αὐτῆς, οἵτινες πάντες ἐγνώριζον τὸν ἀνωτέρω ἔμπορον καὶ ἐγίνωσκον ὅτι διέμενεν ἐν ξενοδοχείῳ. Ἡ θυγάτηρ ἐνεδύετο ἐνωρίτατα, ἵνα προετοιμάσῃ τὸ πρόγευμα τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῆς, ὅστις ἔμενεν ἐν θαλάμῳ παρὰ τὸν σταῦλον, ὅτε ἰσχυρὸς τριπλοῦς κτόπος ἤκούσθη ἐν τῇ πρόσθιᾳ θύρᾳ. Ἡ κόρη ὑπέστρεψε πάραυτα ἐν σπουδῇ εἰς τὴν κλίνην